

اختلالات شنوایی کودکان

زمانی از اختلالات شنیداری صحبت می شود که فرد قادر به شنیدن صداها به خوبی یک فرد سالم نباشد و می تواند خفیف، متوسط، شدید یا خیلی شدید باشد که به مورد آخر «ناشنوایی» گفته می شود و فرد هیچ صدایی حتی با شدت بالا را نمی شنود. گرچه بیشتر کودکان با قدرت شنوایی طبیعی متولد می شوند، اما از هر 1000 تولد 1 تا 3 نوزاد دچار ضعف شنوایی در یک یا هر دو گوش هستند و 10 تا 20 درصد ناشنوایی نیز در سنین خیلی پایین اتفاق می افتد.

علت های شناخته شده ضعف شنوایی در نوزادان و کودکان:

- ژنتیک
- بیماری های دوران بارداری
- کاهش شنوایی در زمان تولد
- در دوران کودکی ، که میتواند به دلایل عفونت گوش ، مصرف دارو و... باشد.
- در دوران نوجوانی به دلیل استفاده از هدفون و گوش دادن موسیقی با صدای بلند و ضربه ها در اثر حوادث

علامت ضعف شنیداری در نوزادان و کودکان:

- وادار کردن مخاطب به تکرار کلمات
- تلفظ نادرست یا اشتباه بعضی کلمات
- پیشرفت نداشتن یا عقب گرد در پیشرفت زبان آموزی
- ابتلا به عفونت گوش
- نداشتن واکنش طبیعی نسبت به صداها ضعیف، متوسط و شدید
- بی توجه و حواس پرت به نظر آمدن
- عدم پاسخگویی نوزاد و کودک از پشت سر یا جایی دیگر که امکان دیدن فرد را ندارد.

تشخیص زودهنگام اختلالات شنوایی نوزادان برای اطمینان از طبیعی ترین روند رشد او ضروری خواهد بود. در واقع، نخستین سال های زندگی تاثیر قطعی در رشد زبان و گفتار دارد.

دریافت وسایل کمک شنوایی و اقدامات توانبخشی تا یازده ماهگی باعث به حداقل رساندن مشکلات گفتار و زبان در اثر کم شنوایی ، خواهد شد.